

MU-SĖ

TAU-TĖ
DAI-NUO-JA
LOP-ŠI-NĖ
MU-SEI.
KO-DĖL?

KAD MU-SĖ
UŽ-MIG-TŲ!
KAI MU-SĖ ZY-ZIA,
TAU-TĖ NE-GA-LI
SKAI-TY-TI.

UO-GOS

DAR-IUS RIN-KO UO-GAS SU MO-ČIU-TE.
MO-ČIU-TĖS KI-BI-RAS JAU PIL-NAS.
O DA-RIAUS KI-BI-RE NĖ-RA
NĖ VIE-NOS UO-GOS. KAIP
MA-NAI, KUR DA-RIAUS UOGOS?

ŠARKA

Vaikai **mėtė kamuolį į orą.**

Elzė **metė** ir **pasiekė** **stulpo viršų.** Kamuolys **atšoko** ir **nukrito žemyn.**

Dabar Tado eilė. Jis **metė kamuolį** ir **pataikė į medį.** Kamuolys **nenukrito.** Liko tarp **šakų.**

Ant **šakos** **nutūpė šarka.** Ji **pamatė kamuolį.** Kamuolys jai **atrodė gražus:** apvalus, guminis, sidabro spalvos.

Šarka **sumanė jį pasiimti.** Bus **lizdai** puošmena.

Tik apžioti negalėjo. Badė badė su snapu ir prakirto skylę. Iš kamuolio išėjo oras.

– Negražus, – nutarė šarka ir nulėkė tolyn.

MAŽAS KAČIUKAS

Luknė rado mažą kačiuką. Šlapia, sušalusį ir liūdną. Mergaitei tėtis leido jį pasiimti.

Mergaitė pamaitino kačiuką, sušildė ir ilgai glostė. Kačiukas ėmė murkti. Jam buvo gera ir ramu.

Kačiukas greitai užaugo. Tapo dideliu ir gražiu katinu. Jo vardas – Uodegėlė.

Kodėl?

Nes visada sekioja Luknei iš paskos. Kaip uodegėlė. Jei Luknė eina į virtuvę, katinas eina iš paskos. Jei Luknė bėga slėptis, katinas ją tuoj suranda. Jei Luknė vonioje, katinas tupi už durų ir laukia.

O kai mergaitė daro namų darbus... Ką daro katinas? Katinas guli jai ant kelių ir murkia. Luknei būna gera ir ramu. Nė vienos klaidos nepadaro.

